

Zúčastnená strana: Sven Mahnkopf

Prejudiciálne otázky

1. Má sa článok 1 ods. 1 nariadenia (EÚ) č. 650/2012 ⁽¹⁾ vykladať v tom zmysle, že rozsah pôsobnosti nariadenia („dedenie majetku zosnulých osôb“) sa vzťahuje aj na ustanovenia vnútroštátneho práva, ktoré rovnako ako § 1371 ods. 1 nemeckého Bürgerliches Gesetzbuch (Občiansky zákonník; ďalej len „BGB“) upravujú majetkovoprávne otázky po smrti jedného z manželov zvýšením zákonného dedičského podielu druhého manžela?
2. V prípade, že na prvú prejudiciálnu otázku treba odpovedať záporne, majú sa článok 68 písm. l) a článok 67 ods. 1 nariadenia (EÚ) č. 650/2012 vykladať v každom prípade v tom zmysle, že dedičský podiel pozostalého manžela, aj keď tento podiel sčasti vyplýva zo zvýšenia na základe majetkovoprávnej úpravy, akou je § 1371 ods. 1 BGB, smie byť ako celok zaradený do európskeho osvedčenia o dedičstve?

Ak v zásade bude odpoveď na túto otázku záporná, je napriek tomu možné vo výnimočných prípadoch odpovedať kladne v prípadoch, kedy

- a) je osvedčenie o dedičstve obmedzené na ten účel, aby sa práva dedičov uplatnili v určitom inom členskom štáte vo vzťahu k majetku poručiteľa, ktorý sa tam nachádza, a
  - b) rozhodnutie v dedičských veciach (články 4 a 21 nariadenia (EÚ) č. 650/2012 a – bez ohľadu na to, ktoré kolízne právo sa použije – otázky majetkových práv vyplývajúcich z manželského zväzku treba posudzovať podľa rovnakého vnútroštátneho právneho poriadku.
3. Pokiaľ na prvú a druhú prejudiciálnu otázku ako celok treba odpovedať záporne, má sa článok 68 písm. l) nariadenia (EÚ) č. 650/2012 vykladať v tom zmysle, že dedičský podiel pozostalého manžela/manželky, ktorý bol zvýšený na základe majetkovoprávneho režimu, môže byť ako celok – z dôvodu zvýšenia, ale vtedy len pre informáciu – zahrnutý do európskeho osvedčenia o dedičstve?

⁽¹⁾ Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 650/2012 zo 4. júla 2012 o právomoci, rozhodnom práve, uznávaní a výkone rozhodnutí a prijatí a výkone verejných listín v dedičských veciach a o zavedení európskeho osvedčenia o dedičstve (Ú. v. EÚ L 201, s. 107).

Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Tribunal Superior de Justicia de Galicia (Španielsko) 14. novembra 2016 – Grupo Norte Facility S.A./Angel Manuel Moreira Gómez

(Vec C-574/16)

(2017/C 030/26)

Jazyk konania: španielčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Tribunal Superior de Justicia de Galicia

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Odvolateľka: Grupo Norte Facility S.A.

Odporca v odvolacom konaní: Angel Manuel Moreira Gómez

Prejudiciálne otázky

1. Majú sa zánik pracovnej zmluvy na základe „objektívnych okolností“ podľa článku 49 ods. 1 písm. c) ET a zánik pracovnej zmluvy z „objektívnych dôvodov“ podľa článku 52 ET považovať na účely zásady rovnocennosti pracovníkov na dobu určitú a stálych pracovníkov za „porovnateľné situácie“, a teda predstavuje rozdielna náhrada v týchto dvoch prípadoch rozdielne zaobchádzanie s pracovníkmi na dobu určitú a stálymi pracovníkmi, ktoré smernica Rady 1999/70/ES ⁽¹⁾ z 28. júna 1999 o rámcovej dohode o práci na dobu určitú, ktorú uzavreli ETUC, UNICE a CEEP, zakazuje?

2. V prípade kladnej odpovede na uvedenú otázku, má sa vychádzať z toho, že ciele sociálnej politiky, ktoré odôvodňovali zavedenie zmluvy o zastupovaní, odôvodňujú v súlade s doložkou 4 ods. 1 už citovanej rámcovej dohody tiež rozdielne zaobchádzanie spočívajúce v nižšej náhrade v prípade skončenia pracovného pomeru, ak sa zamestnávateľ slobodne rozhodne, aby taká zmluva o zastupovaní bola uzatvorená na dobu určitú?
3. V prípade, ak sa konštatuje, že neexistuje náležité odôvodnenie podľa doložky 4 ods. 1, má sa na účely zabezpečenia potrebného účinku citovanej smernice 1999/70/ES vychádzať z výkladu, podľa ktorého rozdielne zaobchádzanie s pracovníkmi na dobu určitú a stálymi pracovníkmi, pokiaľ ide o náhradu v prípade zániku pracovnej zmluvy, podľa už citovaných španielskych právnych predpisov predstavuje zakázanú diskrimináciu v zmysle článku 21 Charty a odporuje zásadám rovnosti zaobchádzania a zákazu diskriminácie, ktoré patria medzi všeobecné zásady práva Únie?

(¹) Ú. v. EÚ L 175, 1999, s. 43; Mim. vyd. 05/003, s. 368

Odvolanie podané 17. novembra 2016: Sun Pharmaceutical Industries Ltd, pôvodne Ranbaxy Laboratories Ltd, Ranbaxy (UK) Ltd proti rozsudku Všeobecného súdu (deviata komora) z 8. septembra 2016 vo veci T-460/13, Sun Pharmaceutical Industries Ltd, pôvodne Ranbaxy Laboratories Ltd, Ranbaxy (UK) Ltd/Európska komisia

(Vec C-586/16 P)

(2017/C 030/27)

Jazyk konania: angličtina

Účastníci konania

Odvolaťky: Sun Pharmaceutical Industries Ltd, pôvodne Ranbaxy Laboratories Ltd, Ranbaxy (UK) Ltd (v zastúpení: R. Vidal, A. Penny, solicitors, B. Kennelly QC, barrister)

Ďalší účastník konania: Európska komisia

Návrhy odvolateľiek

Odvolaťky navrhujú, aby Súdny dvor:

- zrušil rozsudok Všeobecného súdu T-460/13 v rozsahu, v akom sa v ňom zamieta návrh na zrušenie rozhodnutia Európskej komisie z 19. júna 2013 vo veci COMP/39226 – Lundbeck (citalopram), v ktorom sa konštatovalo porušenie článku 101 ods. 1 ZFEÚ a článku 53 Dohody o EHP z hľadiska cieľa v rozsahu, v akom sa týka odvolateľiek,
- zrušil článok 1 ods. 4 rozhodnutia v rozsahu, v akom sa týka odvolateľiek,
- zrušil článok 2 ods. 4 rozhodnutia v rozsahu, v akom sa v ňom ukladá pokuta odvolateľkám, alebo alternatívne, znížil pokutu, a
- uložil Komisii povinnosť nahradiť trovy konania v súvislosti s touto vecou a akýmkoľvek opatreniami, ktoré Súdny dvor bude považovať za primerané

Odvolacie dôvody a hlavné tvrdenia

1. Všeobecný súd nesprávne uplatnil požiadavky na preukázanie porušenia článku 101 ods. 1 „z hľadiska cieľa“, ktoré Súdny dvor Európskej únie vymedzil v rozsudku vo veci Cartes Bancaires/Komisia C-67/13 P, ECLI: EU:C:2014:2204 (ďalej len „rozsudok Cartes Bancaires“). Dohoda odvolateľiek so spoločnosťou H. Lundbeck A/S (ďalej len „spoločnosť Lundbeck“), ktorá nadobudla účinnosť 16. júna 2002 (ďalej len „dohoda“), nebola vo svojej podstate škodlivá pre hospodársku súťaž. Jej účelom bolo *prima facie* vyriešiť spor o patent medzi odvolateľkami a spoločnosťou Lundbeck. Na to, aby sa zistilo, či táto dohoda bola skutočne škodlivá pre hospodársku súťaž, mala Komisia posúdiť jej účinky.